

Det er umaadelige Summer, der nu om Dage betales for Hingste, og det frister mange til at forsøge Lykken. Men jeg er aldeles overbevist om, at denne Spekulation skader langt flere, end den gavner. Mange tabe ved disse Forsøg paa at fremelske Hingste, og kun den enkelte heldige tjener. Udsigten til Fortjeneste for den enkelte Opdrætter i den Retning er neppe større end Udsigten til at vinde en af de største Gevinster i Klasselotteriet.

Paa eet Omraade vilde jeg grumme nødig, at der skulde spares, nemlig paa Tilskuddene til Planteavl. Paa det Omraade bør der absolut ikke spares, tværtimod burde der maaske ydes endnu mere, end der ydes, thi at frembringe større Grøde af Jorden er det, det først kommer an paa, det er der, man skal begynde, saa kommer det andet bagefter. Men netop dette Omraade har været forsømt i adskillige Aar, først i de senere Aar er der med Hensyn hertil sket en heldig Vending.

Hermed være ikke sagt, at mange Tilskud ikke have og ikke fremdeles ville gøre stor Gavn, tværtimod, jeg ønsker ikke at dæmme op mod disse Tilskud til Landbruget specielt, men jeg antyder kun, at hvis vi i det hele taget kunne komme ind paa et nedadgaaende Tilskudssystem, tror jeg ogsaa, at vi Landmænd kunne gaa med dertil paa vort Omraade, men der er ingen Grund til at søge vore Tilskud, Tilskuddene til det bærende Landbrug, fjernede, naar ikke andre Erhverv gaa med i den Retning.

Der er vist ogsaa Højskoler, som kun vegetere ved Statens Hjælp, og som derfor uden stor Skade kunde forsvinde. Det synes i mange Forhold at bære derhen, at naar en Forening, Kooperation eller enkelt Mand ikke kan klare sine økonomiske Begreber, ja, saa skal Staten træde til, Staten og atter Staten. Den har været en dejlig Malkeko, naar man blot forstod at benytte den rigtige Massage. Men nu er den ved at blive sen eller gold. Det var efter mine Begreber en udmærket Tale, den højtærede Finansminister holdt den 10. November. Jeg haaber, hans Befrugning maa bringe fuld Ydelse igen, og jeg haaber, det Parti, jeg tilhører, vil støtte den højtærede Finansminister i den Retning alt, hvad det kan, selv om den højtærede Minister er vor politiske Modstander. Nej, lad os holde op at bruge Staten som Malkeko. Lad den enkelte kæmpe for Tilværelsen og ikke leve paa hverken Statens eller andres Bekostning. Og saa endnu et: Lad os Folketingsmænd give

hinanden Haandslag paa ikke at malke Statskassen for Beløb til ens egen Valgekreds mere end yderst nødvendigt, det kan ellers let faa Udseende af, at det er for Mandatets Skyld, og det skulde det selvfølgelig ikke gerne være.

Imidlertid, det gælder selvfølgelig at spare paa rette Sted. Og jeg kan ikke nægte, at der ved Havnevæsenet i Frederikshavn er sket en Besparelse, som maaske ikke er betimelig. Det drejede sig kun om 6—7,000 Kr. til Nedlæggelse af Gasrør, men nu skal man altsaa fremdeles være henvist til at benytte de gamle Petroleumslamper ved denne forholdsvis nye og udmærkede Havn.

Da jeg har Ordet, vil jeg gerne henvende den højtærede Marineministers Opmærksomhed paa, at Forholdene ved Frederikshavns og Hirtsholmenes Lodserier ere blevne en hel Del forrykkede ved, at der er givet Helsingørs Lodser Tilladelse til at foretage Langlodsninger eller Farvandslodsninger i det vestlige Lodsdistrikt, hvorved Frederikshavns og Hirtsholmenes Lodsers Fortjeneste er gaaet ganske betydeligt ned. Disse Lodser betragte dette som et Indgreb i deres Rettigheder, navnlig efter den Højesteretsdom, der faldt i Juni Maaned i Aar, hvorved Helsingørs Lodser tilpligtedes at tilbagebetale Frederikshavns og Hirtsholmenes samt Nyborgs Lodser Lodspenge for foretagne Lodsninger i Dele af Farvandet i det vestlige Distrikt. Endvidere skal jeg tillade mig at henstille, at Pensionsforholdene blive tagne under Overvejelse. Thi som Forholdene nu ere, kan en Lods efter 30 Aars Tjeneste kun opnaa en Pension paa ca. 350 Kr., hans eventuelle Enke ca. 150 Kr., uagtet Manden i den Tid, han har været Lods, har betalt 4 pCt. af sin Lodsfortjeneste til Pensionskassen. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt opholde mig længere derved, men komme tilbage dertil, naar Lodsloven en Gang bliver fremlagt her i Salen, hvis jeg til den Tid skulde være Medlem af dette høje Ting.

Dernæst vil jeg gerne slaa til Lyd for, at Søfolk og andre midlertidig fraværende, men endnu fast til Fædrelandet knyttede, kunne faa Lejlighed til at benytte deres politiske Stemmeret. Et Lovforslag i den Retning er fremlagt, saa der bliver vel nok en anden Gang Lejlighed til at komme tilbage til dette Spørgsmaal.

Dernæst vilde jeg gerne ganske kort gøre opmærksom paa de ret uheldige Fogforhold i det nordlige Jylland, hvor Forsinkelserne høre til Regelen og rettidig